

SKAUTSKÝ

Oddílový oběžník č.

1983

VIII. ročník

2

Český a slovenský exilový skauting

Oddíl Dr. Vělena Fanderlika

Na podzim se nedá počítat s pěkným počasím a tak půjdeme v každém případě do klubovny. Bude to v neděli

30. října

jako obvykle v 10 hodin. Všichni si vezměte obvyklé věci, děvčata kromě toho nějakou ruční práci.

Jedním z důležitých bodů programu bude naše tradiční losování, kdo bude komu dělat dárek. Kromě toho je pro zájemce naplánován začátek fotografického kurzu.

Mikulášská
besídka

je už nedaleko. Nácvik divadla je v plném proudu a kdo se chce přidat, je stále ještě vítán. Zkoušíme každou sobotu od 14.30 ve Frankfurtu na Velehradě.

Kdo chce s něčím na besídce vystoupit, přijďte s tím už na schůzku a vyzkoušíme si to.

Jsou hotové fotografie z tábora. Přineste si na schůzku peníze /v závorce je napsáno, kolik/: Romanová /3,15/, Dornák /6,75/, Filip /3,15/, Brössler /1,35/, Krupkovi /9/, Ellenberg /2,25/, Procházkovi /7,65/, Minaříková /2,25/, Schlághamerský /4,05/, Hovora /2,25/, Šulc /8,10/.

Koncem roku budeme muset platit příspěvky DPSG na nové pololetí. Přineste, prosím, pokud možno peníze již na tuto schůzku. Je to 12 DM na osobu, u sourozenců à 10 DM.

„Vyrovňovací poplatek“/viz minulý Telegram/ dosud dluží: HOLCMAN, MIKULÁŠ, KUČERA /2x/, KUTHAN, MÜHLFAIT, MÜLLER /2x/.

Larjová schůzka

byla přes pěkné počasí v klubovně. Předpověď byla na ošklivo a nechali jsme se zastrašit.

Program jsme si tentokrát rozdělili podle věku, světlušky a vlčata zvlášť, skautky a skauti také. Věnovali jsme se odhadům, měření, mapě a uzlování.

Vyzkoušeli jsme si také některé nové hry. Nejvíce zmatků bylo asi při hře na světové strany. Napínavé bylo hádání slov pomocí otázek. Vlčata a světlušky se vyřádili ve vybíjení, napodobování zvířat atd.

Vyzkoušeli jsme si také paměť při „obyčejné“ kimovce. Budeme to teď dělat na každé schůzce a uvidíme, jak se budeme postupně zlepšovat.

ODBORKY:

na schůzkách nebývá čas se věnovat jednotlivým odborům. Každý má jiné zájmy a není tolik vedoucích, aby se to dalo zvládnout. Dobře to vyřešil Alan: nechal si své výkony na Atletu II potvrdit od učitele tělocviku. Samozřejmě jsme to uznali a odznak dostane. Určitě by se to dalo aplikovat i u jiných odborek.

Louděš

Tak se na táboře zdálo, že mezi skautským lidem nastalo nesmírné nadšení pro věci jazykové. Když si člověk vzpomene na ty návaly kolem stolu, kde Lída o prázdninách vyučovala! A jen vypuklo nové kolo soutěže, po nadšencích jako by se slehla zem. Soutěží zase titíž, kteří si vysloužili většinu odměn v ročnících minulých. Chcete jim to tentokrát zase všechno přenechat? Vždyť ta námaha není tak veliká a ceny za to stojí!

Dáme si nejprve trochu opakování. Shoda podmětu s přísudkem je to, jak napíšeme třeba „opice se škrabaly“, „velbloudi přežvykovali“ nebo „kotata si hrála“. Rychle zopakovat si to můžete podle Listu do bloku č. 4. Jistě pro vás nebude problémem napsat v minulém čase těchto pár vět:

„Skauti jdou na výlet. Slunce svítí, ptáci zpívají a stromy šumí. Předjíždějí je dvě auta a děvčata mávají. U lesa trhají děti maliny. Na kopci čekají členové pátrací skupiny. Jsou určeni k vyhledání vhodného místa k odpočinku. Všichni si sedají do trávy a natahují unavené nohy. Vysoko na obloze letí dvě vrány a brzy se ztrácejí z dohledu. Mraky se neobjevují, ale je dusno. Meterologové předpovídají bouřku. Při další cestě nacházejí Honza a Alenka dva velké hříby. Ostatní jim závidí a rozbíhají se také po lese. Ale jen Hanka, Tereza, Karel a Věrka jsou úspěšní.“

Posledně jsme se začali potýkat s vybranými slovy. Protože právě ta po b jsou dost obtížná /vzhledem k rozsáhlým a ne příliš zřejmým odvozeninám/, zůstaneme dnes ještě u nich. Doplňte y nebo i v následujícím textu:

„Ab-ch vás dlouho nenapínal: b-li jsme tam tři. Nejprve jsme si přečetli vyhlášku, přib-tou na b-lé zdi. Pak jsme nasb-rali su-

ché dříví, kdyb- náhodou začalo pršet. Z krab-ce jsme vytáhli ob-čejný b-č na dob-tek. Karel se zatím přeb-ral ve zb-tcích na-ších zásob, které rychle ub-valy. Budeme se asi brzy muset začít živit lučnými kob-lkami. Proč ostatně ne, obsahují dost b-lkovin. B-tva b-la sice vybojována, ale b-strému pozorovateli nemohlo ujít, že nepřítel nab-rá nových sil. Petr připravil trochu léčivých b-lin pro mě, protože jsem si při útěku vykloub-l ruku. Nab-dl mi také trochu čaje, ale odmítl jsem, protože jsem se musel zab-vat jinými věcmi. B-lo velice obtížné, prob-t se za řeku."

Každé učení by mělo být nějak zábavné - žádal to kdysi už Jan Amos Komenský a je to také jeden z principů skautingu.

Měli jsme tu připravenou k určitému účelu pár slov, ale nějak se nám pomíchala písmena a už jsme to nedali dohromady. Dovedete vy spotřebovat všechna písmena a utvořit z nich česká slova? Žádné nesmí mít méně než tři písmena, čárky a háčky se musí přesně dodržovat:

A S D E Ř E T K K S U E Š B T Ě Á L A O K Y K Ž K V Í A

A nakonec tu máme jednu lehkou doplňovačku. Zajímavé na ní je snad jen to, že legenda je v němčině. Slova ale musíte dosadit česká! Ve třetím sloupci /označen hvězdičkou/ vám vyjde ta-jenka. Je to něco, co souvisí s koňmi.

		*	

Karte

Grab

Dachboden

Hebel

Februar

Kaffee

Ähre

Jako přílohu dnes dostáváte seznam knih, které si můžete od svých kamarádů vypůjčit. Kdo se ještě přidá? Jedná se pouze o české knihy, které jste ochotni půjčovat.

Na poslední schůzce jsme se také trochu zabývali odhadováním a měřením. Ukázali jsme si, jak je důležité znát některé rozměry těla - vlastní výšku, vzdálenost mezi nataženým ukazováčkem a palcem či délkou kroku. Celá řada předmětů, s nimiž se stále setkáváme, má „užitečné“ rozměry, které nám mohou pomoci v nouzi, nemáme-li po ruce pravítko nebo metr.

Podívejme se třeba na mince. Poměrně nej přesněji můžeme použít 50 Pf - její průměr je přesně 2 cm. O něco málo menší je mince 2 Pf /1,92 cm/ a 5 Pf /1,85 cm/. Trochu větší je 10 Pf /2,15 cm/. Když není třeba velké přesnosti, dají se tyto tři mince také považovat za 2 cm.

Položíte-li vedle sebe 5 Pf a 10 Pf, dostanete přesně míru 4 cm.

Bankovky mají tyto rozměry:

10 DM 6,5x13 cm

20 DM 7x14 cm

50 DM 7,5x15 cm

100 DM 8x16 cm

Dále už to nebudeme rozvádět, protože se asi těžko najde skaut, který něco bude vyměřovat pomocí tisícimarkové bankovky.

Důležitá věc, se kterou se často setkáváte, je papír. Formát DIN A4 má rozměry 29,6x21 cm /stačí si pamatovat 30x21/. Menší formát vzniká vždy rozpůlením delší strany /A 5 je tedy přibližně 15x11,5 cm; A 3 pak asi 30x42 cm/.

Také různé odpady se dají použít k měření. Tak např. litrové obaly od „H-Milch“ a různých ovocných šťáv mají šířku asi 10 cm. Zkuste si sami objevit něco podobného, pokud možno s takovými pěknými „zaokrouhlenými“ rozměry!

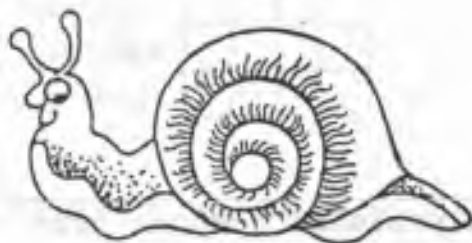
Víte co je Halloween ?

Že to je anglicky, to pozná skoro každý. Ale jednoduše přeložit se to nedá. Ještě nejlepší by asi bylo „dušičková noc“. Je to zkrátka noc z 31. října na 1. listopadu. V Anglii, U.S.A. a Kanadě je to příležitost trochu se vyřádit na úkor strašidel. Samozřejmě skauti o to také nechtějí přijít a tak se obvykle večer dělává taková „strašidelná“ schůzka. Klubovna se patřičně vyzdobí a všichni přijdou převlečení za duchy, čarodějnice a jinou strašidláckou havěť. Jindy se zase vydají v noci k různým tajemným místům, kde je obvykle i něco postraší. Jestliže máte poblíž nějaké americké sídliště, zkuste se tam ten večer podívat! V tu dobu se také pořádá strašidelná noc na hradě Frankenstein u Darmstadtu.

Obyčejný hlemýžď. Víte ale, jaký je to silák? Dovede utáhnout břemeno 200x těžší než je sám. To znamená, když někdo z vás váží 56 kg, mohl by se do školy nechat odtahnout spřežením o 20 hlemýžďích! Jak by to dlouho trvalo, spočítejte si sami. Když je takový hlemýžď ve formě, urazí za hodinu 5 m.

Až někdy na procházce najdete pár hlemýžďích ulit, prohlédněte si jejich závit. Jsou točeny vpravo /podle směru honových ručiček nebo jak zašroubováváte šrouby/. Kdybyste náhodou našli ulitu točenou opačně, máte nesmírné štěstí. Mezi 10 000 000 normálních ulit se najde pouze jedna obrácená.

9 9 9 9

Zajímavé slovo to je - OHO. Když ho obrátíte na hlavu, máte ho tu zas. Když otočíte vedlejší obrázek, uvidíte sice něco jiného, ale také obličej. Z Buffalo Billa se stane náčelník Sedící Býk.

„Dobrý večer,
mohu s vámi
chvilku
strašit ?“

Pod cizím nebem

„Člověk je často tvor nesmírně zvědavý a lehkomyšlný. Aniž bych příliš uvažoval, udělal jsem to, co jsem ze zašifrované zprávy vyčetl. Pak už se na nic nepamatuji – první vzpomínka je na růžový pokoj, kde jsem se probudil. Kromě několika přístrojů a jednoduchého nábytku nebylo v místnosti nic pozoruhodného. Velkým oknem dopadalo dovnitř zvláštní modravé světlo. Zvolna jsem se zvedl z lůžka, na němž jsem ležel. Na nízkém stolečku vpravo leželo něco, o čemž se dalo předpokládat, že by to mohlo být jídlo. Hlad jsem měl značný a tak jsem neodolal. Podstatu pokrmu jsem neuhádl, ale chuť byla docela příjemná – vzdáleně připomínala jahody, ale také trochu vařenou rýži. Kromě toho byla na míse narovnána řada plodů, z nichž jsem ani jeden neznal.

Když jsem utišil hlad, věnoval jsem více pozornosti svému okolí. Ve stěnách místnosti byly na protilehlých místech dva obloukovité výklenky, uzavřené výplní z lesklého materiálu. Když jsem se rukou dotkl stěny v jednom výklenku, tato se rozestoupila a uvolnila vstup do další místnosti. Nedalo mi velkou práci poznat, že se jedná o koupelnu. Zařízení sice bylo naprosto odlišné od čehokoliv, co jsem kdy viděl, ale o účelu se nedalo pochybovat.

Dveře ve druhém výklenku na dotyk nereagovaly a nepodařilo se mi najít žádný způsob, jak je otevřít. Vrátil jsem se tedy ke stolu. Zbytky jídla i s nádobím byly pryč! Někdo tu musel být, zatím co jsem se zabýval koupelnou. Na některých přístrojích, umístěných v místnosti, byla na jednou patrna činnost. Barevná světélka, tikot. Přistoupil jsem k oknu, abych se podíval, jak vypadá svět venku. Byl jsem ve výši asi druhého

poschodí a naskýtal se mi pohled do rozsáhlého parku. To, co jsem na první pohled považoval za stromy, mělo s nimi společný jen růst do výšky. Kmenů měly tyto rostliny několik, vzájemně se proplétajících a porostlých velkými listy bez výrazné koruny. Nejpodivnější však byla barva – nejružnější odstíny žluté, po zeleni ani stopa. Vše tonulo v záplavě namodralého světla, které přicházelo od slunce, naprosto nepodobného onomu onomu oranžově žlutému kotouči, tak důvěrně známému každému člověku. Toto slunce bylo větší a značně sploště-

lé.”

Děda Pacák se na chvíli odmlčel. Přeběhl očima své posluchače, usmál se a pokračoval. „Musíte mi prominout, ale moje vyprávění dále nebude souvislé. Hodně věcí jsem zapomněl – proč, to vám povím až nakonec. Je vlastně zázrak, že mi v paměti vůbec něco zůstalo. Zkrátka a dobře, velice brzy jsem došel k závěru, že nejsem na zemi, ale někde na úplně jiné planetě. A dokonce v některé úplně jiné sluneční soustavě!

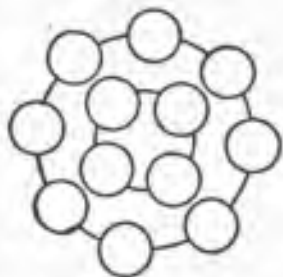
Uplynula dlouhá doba - možná dva, možná tři roky nebo ještě více a já jsem se se stále ještě nesetkal s žádným obyvatelem tohoto zvláštního světa. Jedinými mými společníky byly jakési mechanické bytosti - dnes se jim říká všeobecně roboti. Obsluhovali mě, v jejich doprovodu jsem mohl chodit i ven a oni mě také zasvěcovali do způsobů života mého nového světa. Záhy jsem se naučil i jazyku obyvatel planety. Nepodobal se žádnému z těch, které jsem kdy slyšel na zemi. Směl jsem i navštěvovat knihovnu, kde jsem strávil mnoho dní nad svazky, které se sice značně lišily od toho, čemu my říkáme kniha, ale účel měly stejný. Jen jedna věc při tom byla nepříjemná - směl jsem používat pouze literaturu, shromážděnou v jednom sále. Do místností přilehlých mě můj průvodce nikdy nepustil. Zkusit to násilím nemělo cenu - roboti byli příliš silní - a obelstít je se mi také nikdy nepodařilo. Stejně to bylo venku. Na procházky jsem mohl chodit pouze v jejich doprovodu v prostorách parku, dále jsem nikdy nesměl. A ani v knihovně, ani venku, jsem se nikdy nesetkal s žádným obyvatelem planety. Jistě si dovedete představit, že každé vězení, byť sebeluxusnější, nutí člověka k přemýšlení, jak se z něho dostat. Už jenom proto, abych zjistil, co je za zdmi parku, kdo vlastně jsou a jak žijí obyvatelé této planety. Na mnoho otázek mi knihy odpověď nedaly. Pokusit se o útěk v přítomnosti mých strážců bylo beznadějně. Jediná možnost se naskýtala v noci, kdy jsem byl sám. Oknem to nešlo a tak zbývaly pouze hlavní dveře. Vlevo vedle výklenku byla destička s tlačítky, označenými znaky, které znamenaly čísla 1-12. Pro každou číslici byl zvláštní znak, protože na této planetě se počítalo ve třináctkové soustavě /znak pro nulu na destičce nebyl/. Po zmáčknutí tlačítka se patřičný znak ukázal v některém z kruhových políček, která byla vedle, uspořádána do dvou kružnic - vnější s 8 políčky, vnitřní se 4. Dlouhým pozorováním jsem přišel na to, že robot, aby se dveře otevřely, musel čísla 1-12 umístit tak, aby součet všech ve vnějším kruhu byl dvakrát větší než součet ve čtyřech políčkách vnitřních. Přišel jsem také na to, že je celkem 30 možných takových kombinací - na každý den měsíce jedna /všechny měsíce zde byly stejně dlouhé, 30 dní/. Bohužel se mi ale nepodařilo objevit, jakou kombinaci roboti používali v který den. Jisté bylo pouze to, že během měsíce bylo použito všech a žádné se neopakovaly. Vyzkoušet všechny kombinace nebylo možné - při udání špatné kombinace byl okamžitě vyvolán poplach, jak jsem jednou sám vyzkoušel/. A přeci se mi jedné noci podařilo uniknout."

.....

Vaše úkoly: 1/ zjistěte alespoň jednu kombinaci čísel 1-12, která vyhovuje výše uvedenému pravidlu a запиšte ji do obrazce. použijte znaků pro číslice, jakých užívali obyvatelé planety. Vidíte je vedle a v závorce je vždy uveden význam značky.

2/ jak se dostal Pacák ven, aniž by uvedl nějakou špatnou kombinaci a vyvolal poplach?

$\overline{a}$ (1)	b (2)	$\overline{c}$ (3)	$\overline{d}$ (4)
$\overline{a}$ (5)	a (6)	p (7)	$\overline{a}$ (8)
$\overline{b}$ (9)	$\overline{a}$ (10)	a (11)	$\overline{b}$ (12)

Luštění jednotlivých úseků si nechte pro sebe. Odevzdávejte to až po skončení celé soutěže na zvláštním papíře. Tam si pište již teď svá luštění, kreslete tam obrázky /když bude třeba/ a příp. tam lepte skládačky.